

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 334/2025
12.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, Београд, чији је пуномоћник Марија Ивановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1236/24 од 23.07.2024. године, у седници одржаној 12.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1236/24 од 23.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1236/24 од 23.07.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1236/24 од 23.07.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 175/23 од 02.10.2023. године, којом је тужена као правни следбеник Агенције за приватизацију и солидарно одговорна са компанијама „International CG“ д.п. Београд у стечају, Нови Београд и „Generalexport“ д.п. Београд у стечају, Нови Београд, обавезана да тужиоцима исплати појединачне новчане износе у еврима, са каматом по есконтној стопи коју прописује Европска централна банка почев од 30.05.2009. до 25.12.2012. године, а затим до исплате по стопи прописаној Законом о затезној камати, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да им накнади парничне трошкове од 1.093.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној, по члану 404. ЗПП.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према одредби става 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, нису испуњени наведени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, пошто солидарна обавеза тужене постоји због пропуста њеног правног претходника Агенције за приватизацију у поступку усвајања социјалног програма, као органа надлежног за спровођење поступка реструктурирања послодавца тужилаца компанија „International CG“ д.п. Београд и „Generalexport“ д.п. Београд. О овом питању изражен је став у пресуди Врховног касационог суда Рев2 1341/2016 од 31.01.2018. године, након одлуке Уставног суда Уж 2049/2013 од 04.10.2013. године, која је прихватила становиште у одлуци Уж 4639/2012 од 08.05.2013. године и која има правно дејство и према лицима која нису поднела уставну жалбу, а налазе се у истој правној ситуацији као и подносиоци уставне жалбе у том предмету, сагласно одредби члана 87. Закона о Уставном суду. По тако установљеној пракси, одговорност тужене произилази из пропуста да у програму реструктурирања утврди начин реализације и извор средстава за исплату спорних накнада, па пошто су новчана средства остварена продајом имовине субјеката приватизације пренета у стечајну масу јула 2016. године, правилно је оцењен као неоснован приговор застарелости потраживања, пошто објективни рок од пет година из члана 376. Закона о облигационим односима није протекао у време подношења тужбе у овој парници 18.09.2019. године.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 18.09.2019. године. Тужиоци се налазе у положају обичних (простих) супарничара из члана 205. став 1. тачка 2. ЗПП, у којој ситуацији се вредност предмета спора меродавна за оцену дозвољености ревизије одређује према вредности главног захтева сваког од тужилаца посебно. Највећа вредност појединачног захтева о коме је одлучено побијаном пресудом је 5.600 евра, па како не прелази наведени имовински цензус, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношење одлуке Врховног суда, па је одлука у ставу трећем изреке, донета на основу одредби чланова 165. став 1. и 154. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**